

ARGUMENTAČNÍ PREFABRIKÁTY K POHŘBÍVÁNÍ OPRÁVNĚNÝCH STÍŽNOSTÍ

Mnohaleté období dosud marných zápasů o uznání a uplatnění digitalizační restaurátorské metodiky k záchraně stárnoucích filmů „zlatého fondu ČR“ dospělo v posledních letech k interpelacím na rychle se střídající ministry kultury České republiky, z nichž každý nový představoval naději na možné řešení problému. Každá z interpelací byla paralyzována oklikou za pomoci odkazu na znění zákona o zadávání státních zakázek k výkonu pracovních úkolů nejen ve stavebnictví, ale i v digitalizaci. Tento účinný argument upadá postupně v zapomenutí svěřováním úkolu digitálního restaurování filmů u nás odborně bezkonkurenční firmě UPP (United Production Partners) ku prospěchu všech. Přesto nepominuly oprávněné důvody skutečných expertů oboru digitálního restaurování ke stížnostem na uvolněnou morálku NFA v exploataci hanebných kopií slavných filmů. Samozřejmě prvním adresátem takových odůvodněných stížností je uvažován a osloven ministr kultury. Odpověď této vrcholné osobnosti je vždy připomínkou jisté argumentační prefabrikace, která nepochází od samotné osoby pana ministra, nýbrž od úřední osoby s kvalifikací pro úspěšné zaorávání problémů, které nemají být vidět. Vznikají tak struktury textů odpovědí ministrů, které svým podobným nebo opakujícím se schématem nabádají ke zobecňujícímu soupisu bodů, které jsou společné a tvoří základní formulační metodu společenské a politické mediální praxe i v mnoha jiných odvětvích.

Jsou tyto:

1. Vždy se začíná výčtem předchozích zásluh předchůdců v ministerském křesle, které se označí za projevy té nejlepší vůle. Neuvádí se fakt manipulace průběhu trikem odvádění pozornosti od meritů věci většinou obrácením pozornosti k tomu, co už v minulosti bylo vykonáno, ale v jiném smyslu. Manipulace výsledku jednání bývá doplněna zfalšováním průběhu i závěrů v zápisu.

2. Vždy se, stejně jako při demonstracích všeho druhu, označují oprávnění stěžovatelé jako pouhá skupina nespokojených. Ostatní, neznalí, jsou spokojení, což ovšem neospravedlňuje ignorování problému.
3. Vždy se poukáže na „vynikající“ zahraniční ohlas, byť by byl domácí expertní názor zcela odlišný. Ohlas zahraničí je „silnější“.
4. Vnucená diverzní smlouva se označuje jako pro všechny strany přijatelná a tedy přijatá jednomyslně.
5. Vždy se neopomene připomínat „složitost“ věci, z níž jediné východisko je, že každý dělá i nad rámec svých povinností vše co může (MK,SFK,NFA).
6. Vždy, aby se neřeklo, se některá osoba zúčastněného subjektu vyjádří projevem lítosti nad situací a nedorozuměním, které ostatně není ničím jiným, než jen malou výjimkou z celku všeho pozitivního.
7. Vždy se připomene zajištění možnosti přístupu a vlivu všech relevantních profesí, což umožňuje dostatečný vliv na výsledek včetně jeho dokonalosti.
8. V případě filmu (a to již je specifikum, vymykající se zobecňování) se pro veřejnost i budoucí filmové archiváře zamlčí metoda, jíž byl výsledek dosažen, a to jejím neuvedením v titulcích.

PRAVDA A LÁSKA K ŘEMESLU VÍTĚZÍ

Prof. Mgr. Jaromír Šofr